

Асенъ, който билъ по-буенъ, казалъ: ако вие не дадете исканитѣ нѣща, недоволниятъ народъ ще се възбунтува и ние не можемъ да го смиримъ.

Императорътъ се разсърдилъ и заповѣдалъ на единъ свой велможа да удари на Асена една плесница... Асеновци се върнали много наскърени.

Тържествено коронясване на Асеновци въ Търново

Всички забелязали, че въ Търново между Царевецъ и Трапезица долу въ дѣсната страна на рѣка Янтра, по-горе отъ моста, бързо се строи една малка, но много красива църква—приличала да е царска. За кжсо време презъ есеньта 1185 год. църквата била изкарана. Братя Асеновци дали наредба до околното българско население да се събере, че църквата ще бжде осветена. За това били поканени да присѣтствуватъ владици. Между народа се разчуло, че почитаниятъ отъ всички мжченикъ *св. Димитъръ Солунски*, който билъ покровителъ на Солунъ, се разсърдилъ на солунчани, че не пазѣли добре града си, ами оставили на чужденци грабителите, наречени *нормани*, да го превзематъ, оплячкосатъ и осквернятъ новия храмъ. За това свети Димитъръ напустналъ Солунъ и се преселилъ въ Търново да помага на българитѣ. Новата църква била пригодена за храмъ на свети Димитра. Владичитѣ извършили божествената служба, осветили църквата и я нарекли *Свети Димитъръ*. Въ сжщото време владичитѣ ржкоположили българина *Василия* за пръвъ (главенъ) владика (*архиепископъ*). Това станало въ малката църква, а народътъ стоялъ отвънъ на широката поляна.

Въ тази минута станало нѣщо чудно и неочаквано. Отъ църквата излѣзълъ архиепископъ Василий съ кръстъ въ ржка; до него вървѣли голѣмитѣ братя Петъръ и Асенъ, заобиколени съ боляри, войводи и блѣскаво въоръжени народни войници. Като се изправили всички на стжпалата предъ църква, около която народътъ билъ на